

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno
stran 64 K, 1/2 strani
32 K, 1/4 strani 16 K,
1/8 strani 8 K, 1/16 strani
4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64
strani 1 K.

Privečkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.

Za oznanila (inserate)
uredništvo in upravni-
štvo ni odgovorno.

Uredništvo in uprav-
ništvo je v Ptuj v
gledališkem posloppju
štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoj.

Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdalje do
ponedeljka pred izdajo
dotične številke vpsolati.

Štev. 16.

V Ptuj v nedeljo dne 5. avgusta 1906.

VII. letnik

Babilonski stolp.

„In Gospod jim je zmešal jezik, da
niso eden drugega več razumeli...“

Ko so svetopisemski židje v svoji oholosti
hoteli zidati stolp do nebes večnega Jehove, ko
v svoji nadutosti mislili, da so višji in moč-
nejši nego stvarnik sam, — jim je Bog jezik
zmešal in niso se več razumeli... Tudi slovenski
prvaki so zidali leta za leti na svojem babi-
lonskem stolpu, ali danes se podira njih zgradba,
danes se ruši njih nadvlada, danes se sami ne
razumejo več...

Kako navdušeno so zagovarjali prvaško
„edinstvo“. Imenovali so se sicer na tihem „li-
beralce“, „klerikalce“, „radikalce“, — ali „edini“
so si bili v zatiranju nezavednega ljudstva, trepe-
lega v nevidnih verigah sužnosti ter duševne in
gospodarske odvisnosti. In zidali so na babi-
lonskem stolpu naprej... Ustvarjali so posojil-
nice, sebi v dobiček, ljudstvu v škodo. Ures-
ničavali so konzumne in produktivne zadruge,
kupet sebi v dobiček, ljudstvu v škodo. Ustanov-
ljali so čitalnice ter „izobraževalna“ društva, ali
prvi nauk jim je: izobrazba za nas prvaške
vrote, ljudskim čebelam pa neumnost, neizobrazbo.
Širili so svoja mladeniška in deviška „Marijina
društva“, ali devišstvo ni bilo nikjer v taki ne-
umnosti kot v teh društvih... In zidali so na-
prej na babilonskem stolpu. Na tisoče slabih
kajp so zmetali med ljudstvo, kakor so: „Po-
dajanje o satanu“, „Grofica beračica“, njih časo-
pisje pa je vedoma in hote širilo neumnost in
vztrajne neumnostne listi so „Novi slovenski

Štajerc“ (ton te cunje bi opravičil ime „Novi
svinjski Štajerc“), „Gospodar“, „Naš Dom“ itd.
— Tako so pripravili ljudstvo srečno na stališče,
da čita komaj pratiko in da mu je domovina
obdana s kitajskim zidom. In prvaki so zidali
babilonski stolp naprej...

Zdaj pa se podira njih zgradba, kajti eden
drugega ne razumejo več.

V Ljubljani so razbili klerikalci shode libe-
ralnega Tavčarja baje zaradi „volilne pravice“. Tavčar in njegovi pristaši vpijejo, da so kranjski
klerikalci „Efijalti, ki so prodali štajerske in
koroške Slovence“. Kutarski prijatelji klerikalca
dr. Šušteršiča pa zopet vpijejo, da so kranjski
liberalci „ničle, ki so brez pomena in veljave“. In ta koncert traja že mesec za mesec, tako
da človeka ušesa bole.

Ali še naprej! Klerikalci sami med seboj
se ne razumejo več. Koroški prvaški klerikalci
z dr. Brejcom na čelu zbrali so se na shodu v
Celovcu in so sklenili hudo nezaupnico
kranjskim klerikalcem ter izjavili, da se ne
udeležijo katoliškega shoda v Ljubljani. Do-
živeli smo torej slučaj, da izključe vrana vrani
oko. Klerikalce ubija klerikalca in kmalu bodo
franciškani kmetske župnike klofotali, Brejc
prime škofa Jegliča za vrat, Korošec zlasa Lam-
peta, kute bodo letele po zraku in — prvaki
babilonski stolp se podere, da se potrese zemlja.

Na Štajerskem je ta zmešnjava posebno
značilna. Komaj se je prikazal novopeceni poslanec
Korošec na Dunaju, že je prišel zahrbtno ruvati
proti hofratu Ploju. Tiho a brezobzirno mu
koplje grob, kajti do politično dete Korošec, ki

nosi še lupino jajca na hrbtnu, hoče biti nezmo-
tljiv kot rimski papež in samovladar kot ruski
car-batjuška.

Prvaško časopisje pa daje sliko te zmeš-
njave. „Slovenec“ v Ljubljani ima le psovke in
zabavljanje za vse druge. „Slovenski Narod“
nima drugega gradiva kakor očitjanje, da so kle-
rikalci izdajice. „Mir“ v Celovcu javka in joka:
„Pokopani smo in klerikalci so tega krivi“.
„Gospodar“ trobi Koroščevo pesem. „Domovina“
pa je celo odslovila svojega urednika Špindlerja;
lastnik „Domovine“, znani Hribar, ki si dela s
časopisjem in s tovarno za nogavice denarje, ki
izrablja v svoji tovarni nedeletne, komaj šoli
odrasle otroke, — ta Hribar razume, da se na-
pravi s klerikalci boljši kšeft kakor z naprednim
mišljenjem. Vse, vse se toraj podira...

A zakaj se gre? Tega mi sami ne vemo
in gospodje, ki se pripravajo, še manj. Leta za
leti so delali grehe in kupili kletve na se in
zdaj se masenijejo ti grehi. Prvaki so ustvarili
„politiko“, tako nizko in ničvredno, kakor je
nima noben drugi narod, — „politiko“ blata,
laži, goljufije, osebnega egoizma. In zdaj so
prišli v predpustno, karnevalsko „politiko“, —
kot našemljene maske plešejo okoli „naroda“
in mu obljubujejo nebesa, — in „narod“ jih
čuje, gleda začudeno te komedije ali pa dremleje
naprej... Prišla pa bude ura, ko vstane narod
in prežene z moko cunjo te nadležne, žegnane
in nežegnane „babilonce“...

Podiraj se torej, prvaški stolp ošabnosti in
nadutosti, — tvoj padec odpre novemu življenju
novo smer in pot.

Kako naj pokončujemo škod- ljivce sadnih dreves?

Zadnji čas je sadjereja jako dobro napredovala med
našim slovenskim ljudstvom in kmetje so spravili v žep
murskateri groš za svoje sadje. Vendar je še, zalibog,
kakaj kmetov, ki se za to važno panogo gospodarstva
na svojo lastno škodo še premalo brigajo, zlasti, če jim
drevesa par let zaporedoma ne obrodijo. Kriv pa si je
kmet v časi sam, ker ne uničuje škodljivcev sadjarstva.
Mi vam želimo v naslednjih vrsticah tiste škodljivce
opisati, preskrbeli smo za to tudi slike ter vam bomo
svetovali, katerih pripomočkov naj se opriete, da ohrani-
te svoja sadna drevesa zdrava ter jih osnažite vsako-
vrstnega škodljivca mrčesa. Ob enem opozarjamo tudi
na izmeritavde Hirsch v Celovcu v današnji številki,
ki izdaje izvrstne pasti, v katere se lovi škodljiv mrčes
na naših sadnih drevesih.

Jabolčni tončič (die Obstmade. Carpcapsa po-
monana.)

Sadje, jabolka in hruške, je večkrat črvido, to pri-
haja od črva drobnega, sivorjavega metulja, ki le po
noči in zvečer leti. Zvečer, če s palico vdaris po dre-
vesni veji, zleti, a kmalu zopet izgine v drevesnem vrhu.
Poletuje koncem maja do konca junija in polaga svoja
jajčica na mlade plodove. Najrajši to stori tam, kjer se
plod dotika kakega lista ali kakega drugega plodu.
Solnčna toplota izleže iz jajčic drobne gosencičke. Tiste
se potem zavrtajo v mlado sadje in se zroč bližajo peš-
kišču (Kerngehäuse), kjer pokončajo seme. V vsakem
pokvarjenem sadju je po navadi en tak rudečkasti črvi-
ček.

Kadar črv požre peškiščo, sadje odpade, je —
črvido. Ali zdaj tudi črv ne potrebuje več svojega do-
sedajnega stanovanja, izleže iz sadja, spleze na deble in
se skriva v mah ali v razpokline in drevesne špranje pod
skorjo. Tam prezimi in v majniku prihodnje leto se za-
bubi. Stiri tedne pozneje se prikaže metulj, ki se takoj
napoti v vrh, kjer se spari in odloži jajčica.

Škoda, ki jo napravila ta škodljivec sadjarstva, je
znatna, saj črvicega sadja nihče rad ne kupuje in ne je,
ta mrčes pa včas vse sadje okuži in zato je treba ta
mrčes z vsemi možnimi sredstvi zatirati. Metulj je
droben, tega ni mogoče loviti, ali črvice, ki se naha-
jajo v spomladi v cvetni časi (Kelchhülle), lahko uničimo
s strupeno tekočino. Napravimo zmes iz arzenika in
bakrenove vode, v katero pomešamo nekaj apna in s
tem drevesa poprašimo. Dalje moramo vsak dan pobiri
prerano odpadlo sadje in ga pokriti svinjam.
Skorjo z drevja je treba ostrgati, kajti gosenci se na-
pravljajo med in pod skorjo gnezda, kjer potem preži-
mujejo.

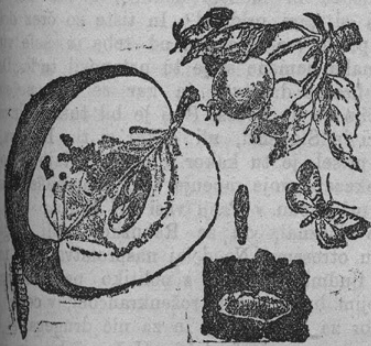
Drevesa moramo osnažiti ter namazati z apneno
vodo, ki debela pomladi in uniči škodljivo zalego. Po
drukih naprednih krajih, zlasti na Nemskem, uporab-
ljajo za uničevanje tega škodljivca takozvane gosencičke
pasti, ki so takole narejene: Od maja do septembra se
ovijejo jabolane in hruške približno en meter nad zemljo
z rahlimi, navadnimi povresli iz slame ali ravno tako

debelimi kitami iz mehkega sena, ki se pritrdijo z na-
vadnim motvozom (spago) na debela. Čez nje se pri-
čvrstijo in sicer tudi z motvozom kakih 15 cm. široke
krpe debelega papirja, ki delajo nekako streho nad na-
pravo. Na Nemskem, na Koroškem in Zg. Štajerskem
pa uporabljajo posebnih umetnih pasti. Najboljša taka
past je takozvana Hirschbergova gosencička past „Einfach“.
Komur ni treba gledati na denar, si jo lahko vsaj za
poskusno preskrbi pri tvrdki Hirsch v Celovcu, kakor
se razvidi iz inserata v naši današnji številki. Kadar
gosenci padejo s črvidim sadjem na tla, jo takoj po-
pihajo na drevo nazaj, da tam prezimujejo, ali vse se
v pasti vlove. Začetkom februarja se past odzame in
zazge. —

Jabolčni cvetoder
(Der Apfelstecher —
Autonomus pomorum)
je drug jako nevaren
škodljivec sadjarstva.
To je breznožna ličinka
drobnega, 3—5 mm
dolgega, kostanjevo-rja-
vega rilčkarja. Telesce
je pokrito s fino rjavjo
dlačico. Rilček je dolg
in tanek.

Spomladi, ko začnejo
popi našega jabolčnega
drevja brsteti, zapusti cvetoder svoje skrivališče. Oplo-
jen hrošč položi v mlad pod jajčice, ki se iz njega v 8
dneh napravi ličinka, rdečkasto prežan črv. Cvetni popi
postanejo sprva rumeni, pozneje zarjavje, se nagrbantijo
in naposled posuše. Ljudstvo imenuje to prikazen „smod“
(Brenner, Seng, Honigtau der Apfelblüte), črv je to
naredil. V 14 dneh potem se v posušenem cvetnem
popu napravi iz ličinke huba (die Larve wird zu Puppe)
in v 5 tednih, preden cvet odpade, izleže iz hube hrošč.
Tisti čez leto životari na drevesu, na zimo pa si poišče
skrivališče pod drevesno skorjo, v mahu in med skorje-

Politični pregled.

Volilna preosnova. Odsek za volilno preosnovo v zmislu enakosti in splošnosti je izvršil svoje delo. Njegov predlog pride sicer še v zbornici na razpravo, ali gotovo je, da bode sprejet. Nova zbornica bode imela za 91 poslancev več kot sedanja; ti novi poslanci bodo državo letno okroglo 500.000 K koštali. Ravno ceni niso avstrijski „ljudski zastopniki“. Po narodnosti se bodo razdelili poslanci nove zbornice tako-le:

	Nemci	Čehi	Poljaki	Rusini	Slovenci	Hrvati	Italijani	Rumuni
Po novom računu	233	108	81	33	24	13	19	5
dosedaj	203	87	72	10	20	13	15	5
več kot zdaj	30	21	8	23	4	—	4	—

Volilni odsek je imel težavno delo. Najprej so se Nemci uprli; zahtevali so posebnega poslanca za kranjske Nemce. Potem so Italijani pričeli z obstrukcijo. Najhujši boj se je vnel za Češko. Ali končno so se duhovi pomirili in načrt je bil sprejet. Najhujšo požrešnost za mandate so kazali prvaški poslanci. Vkljub temu, da dobe 4 nove poslance, kriče vendar še danes po časopisu in lažejo, da je ljudstvo razburjeno. Mi vemo, da bode po novem volilnem redu še več slovensko-prvaških duhovnikov v zbornici, — in zato se gre gg. Sušterskič, Ploj, Korošec itd. To je vse!

Nova pot do jadranskega morja. Dne 19. julija so otvorili promet na novi bohinjski železnici (Jesenice-Gorica-Trst). V gospodarskem oziru je nova proga kar največjega pomena. Zbornica je sklenila zgradbo 6. junija 1901. zgradba pa je trajala 3 leta ter je 154 km dolga; stroški znašajo okroglo 280 milijonov kron. Proga dotika 32 postaj, ima 726 mostov in 47 tunelov. Krasne so pokrajine, skozi katere hiti nova železnica. Kako beraško so gledale pred par leti Jesenice iz gorenjskega gričevja, par lesenih koč in kovinska fabrika; danes pa so Jesenice srce peterih prog. Čez Savico se peljejo po novi progi na Dobravske ravnine; snežene kamniške planine in strmi vrhovi Karavank te pozdravljajo na obzorju. Skozi 1178 m dolg tunel prihaja vlak kmalu na blejski kolodvor. Mirno leži blejsko jezero pred tvojimi očmi, cerkva in gradovi se blišče v solncu in vsa čaroba Gorenjske te obdaja. Skozi par malih tunelov prideš potem v dolino bohinjske Save in kmalu tudi do postaje Bohinjska Bistrica. Oče Triglav, poglavar julske planine, zre nazdol z belo svojo glavo. Vlak odhaja in dneva svetloba izgine: v bohinjskem tunelu smo. 6.339 m je ta tunel dolg in 19 milijonov kron so znašali njegovi stroški. Potem zavije proga v idrijsko dolino; povsod sami tuneli (m. nj. Vukovski 928 m), mostovi in galerije do postaje Sv. Lucija-Tolmin. Skozi Lucijski tunel prideš v Sočino dolino; v krasni zeleni barvi šumi Soča. Vinogradi, trate, gričevje in končno čedno, lepo mesto Gorica. Za Gorico pridrdra vlak na Solkanski most; to je največji obokani most na svetu; dolg je 220 m, visok 36 m; na levem obrežju je vloženo 35.414 kil železa.

vimi razpolkinami, v spomladu pa se razploja dalje.

Tega najhujšega škodljivca sadnih jabolčnih dreves pokončuje včas spomladno vreme. Ako so bila drevesa v jeseni dobro pognojena in je bilo spomladno toplo vreme, potem so cvetni popi močnejši ter se razvijajo prej kot ličinka cvetoderja, ki pogine. Kadar pa je hladna spomlad, potem je to za ličinke udobno, cvetni popi se ne morejo hitro razviti, zato pa se razvije v popu ličinka v hudo in napravi na drevesih ogromno škodo, da včas uniči ves pridelek enega leta.

Ptički pevci sicer uniče veliko teh škodljivcev, a vsega ne zmorejo. Zato je treba, da si priden sadjerejec pomaga tudi sam proti temu zlu. V jeseni in po zimski je treba ostrgati razkavo skorjo, odpraviti mah in lišaje z debel in debelejših vej. Tudi gosentje pasti se tu s pridom uporabljajo. Navadno uničimo tega hrošča, ako ga takoj v prvih spomladanskih dneh, ko začne jabolane brsteti, na vse zgodaj stresamo z drevesnih vej na razgrnjene rjuhe in potem uničimo. To delo moramo opraviti pri vsakem sadnem drevesu in večkrat ponoviti. Z močnejših dreves stresamo hrošče najložeje s kavljem, s tem si kolikor toliko zmanjšamo škodo.

V sorodstvu s tem škodljivcem je hrškov cveto-(der Birnblütenstecher), ki se enako uničuje.

v betonskih platali, na desnem pa 66.600 kil, da drže težo mosta. Proga se malo zniža in se potem zopet viga do kraške ravnine. Planinska pokrajina je že davno izginila in mesto južne, goriške nature te obdaja zdaj samota razdvižna, neroga, kamnitega Krasa; neplodovita, skopuška zemlja brez vode je to, razdijane skale, domovje signore burje. In še en tunel pride: Opčinski predor, 1050 m dolg. Na vходу zapustiš kraško naravo, na izhodu pa zagledaš jadransko morje, neizmerna je ta „velika luža“ s tisočimi barčicami in parniki. V velikanskem polukrogu se širi tržaška luka in na polagoma se dvigajočem gričevju leži mesto sv. Justa. — Trst. Pristan, luka, pomoli, palače, cerkve, in okoli morje! Konduktar zakliče: Sv. Andrej-Trst!... Gospodarsko pomembna je nova proga zlasti za zahodni in severno-zahodni del države. Oddaljenost Dunaja do Trsta se je znižala od 589 na 555 tarifnih km. ravno tako se je znižala oddaljenost od Trsta v Prago, Celovec, Beljak itd; s tem so tudi vozni troški za inozemstvo zmanjšani. Iz Monakovega do Trsta se n. pr. pot za 24% zmanjša. Trgovstvo sudetnih dežel, ki je rabilo doslej pot čez južno Nemčijo in Genovo, navadilo se bode zdaj Trsta. Vsekakor je nova železnica velepomembna.

Krvava Rusija. Kratki čas je poslovala ruska „duma“ (državni zbor). Zdaj pa je napravil car-batjška najhujši zločin ter jo je razpustil. Obenem je ostopil ministrski predsednik Goremkin. Car je izdal manifest, v katerem se opravičuje. Razburjenje je velikansko. Vlada je sicer zaprla vse vodje puntarskih kmetov in delavcev, prepovedala napredne liste, uvedla cenzuro in združuje vojaštvo. Ali vsak dan se pojavlja očitneje nezadovoljnost vojakov samih. Celó v neposredni bližini carja, v Petrodvoru, so odpovedali vojaki pokornost. Kmetje pa se dvigajo po deželi, zažigajo gradove in zahtevajo zemlje. V Viborgu na Finskem se je zbralo okoli 200 poslancev prejšnje dume. Izdali so oklic na ljudstvo. V tem oklicu pravijo, naj ljudstvo ne prelija krvi, ali ker je vlada kršila ustavo, naj tudi ljudstvo ne da niti enega vojaka in niti ene kopejke davka. Boj se prične torej iz novega in ne konča prej, dokler se ne da ljudstvu, kar mu sliči! V naslednjem podamo najznamenitejše novice: 21. julija so zaprli policaji vse delavske tiskarne. — 13. so ustrelili puntarji na poveljnika sapérjev grofa Tottleben. Isti dan je vrgel nekdo bombo proti poveljniku pešpolka Brest. — V zadnjem času je poslala vlada 37.000 oseb v sibirsko progonstvo; baje jih ima še 12.000 pripravljenih. — Pri Katovicu je ubil ruski mejni vojak nekega Poljaka na pruski zemlji. — Zastopstva 114 največjih mest v Rusiji so poslali carju protest proti razpustu dume. — Pod mizo poglavarja ruske cerkve so našli že 2 krat gorečo bombo. — Carju so poslali ustaši pismo, v katerem zahtevajo, da gre tekem 4 dneh v inozemstvo, ker drugače izgubi življenje. — V bližini Varšave so oropali ustaši neki vlak za 15 tisočakov. — Popi so povsod proti ljudstvu; v Kijevu je bral metropolit Flavij zahvalno mašo, da je bila дума razpuščena. — Ruska letinja bo zelo slaba; deževje je vse uničilo. — Kmetje in delavci razširjajo oklice, v katerih zahtevajo, naj se umori carja, ne plača davkov in prične z revolucijo. — V Lodzu so zažgali delavci tovarno in napravili 75.000 rubljev škode. — V Kovnu so našli tovarno bomb. —

Kronika. Cesar je potrdil načrt zakona za javni vodovod v Irdningu in v Niklasdorfu (Stajersko). — Colninsko vojno pričakujejo med Francosko in Švico. — V ogrski zbornici so predlagali načrt zgradbe električne železnice Prešburg-Dunaj. — Ogrji nameravajo uresničiti parobrodno linijo Reka-New-York. — Ministrstvo je odredilo, da se sme uvažati živino iz čezmorskih dežel le s posebnim dovoljenjem ministrstva. — Državni zbor je odobril zakon za zavarovanje zasebnih uradnikov; zavarovati se bodo morali vsi, ki imajo čez 900 K plače. Državnozborni poslanci so šli na počitnice; pravijo, da so prvaški poslanci posebno trudni. Zbor se odpravi zopet 18. septembra. — Cesar je podpisal odlok, da se določi kvota (doneski Avstrije in Ogrske skupnim troškom) kot doslej. — Ob italijanski meji hoče vojna uprava pomnožiti pehoto in trdnjavske kanonirje; v Ljubljani bo

poveljništvo novega kora. — Angleži si zgradijo 50 novih podmorskih čolnov. — Železnico „šin“ so zgradili pri Budimpešti. — V Klingenbergu (Nemško) dobi vsak občan 400 m od čistega dobička mestne lončarne. To je dobro gospodarstvo občine. — Na Finskem je sprejel volilni zakon, ki določa splošno volilno pravico za moške in ženske. — Državna zbornica počitnice košajo državo (avstrijski) 178.000 kron. — Colninska vojna s Srbijo nadalje. Srbski živinski eksporterji ne vedo, kaj z živino. Vsi trgi so „bez uspeha. Trgovci morejo plačavati.

Dopisi.

Ilgornje Šaleške doline. Kaplan Rabuza! Dragi Stajerc! Malokdaj dobiš iz našega kaj zanimivega, zato ti danes nekaj poročam delovanju „prilikovca“ Jakeca Rabuza. To ti veče si dovoljuje zadnji čas napadati velenje gospode, napada tudi rudokope in vrlo ter žrtvovalno „Velenjsko požarno brambo.“ Blj jih po mariborski in ljubljanski farški cuniji človek, ki je bil še v 8. šoli „atejist“ — božec — se zdaj primerja h Kristusu, saj je nedavno izrazil: „Kristus je tudi trpel, zabij bi ne jaz?“ Istina seveda je, da je naš lj. Odrešenik veliko trpel za našo sv. vero, ne za politiko in hujskarijo. Mogoče, da se ti, bl. planček, tvoje hrepenenje po trpljenju izpolni obliki natezovanja tvojih že itak dolgih ušes, to potem pripiši na račun svoje hujskarije. — Kaj pa dalje: ali smatraš to za nedejski čitek, ko si o binkoštnih praznikih klofotal pretepal svojo nekdanjo postreščkinjo? — Pa kratkim si se razdeljustil: „Velenčani me še poznajo, jaz jim bodem že pokazal, kdo in da sem!“ O ti presneta rabuzasta para! Ali kmalu trpeti? Ali se boš zopet hvalil po „posn“, kako si priden? Kaj pa je bilo kratkem, namreč 22. julija popoldne, ko opazil, kakor vsi po fari pripovedujejo, nekdečko, ki se je ravno kopala? Strahovita stvar se te je baje polotila in ti si hotel dekletu vsako ceno dobiti. Preko ovsa si za njo letel potoku. Dekle pa, ko te je zapazilo, se je zdelo, prestrašilo in napol oblečeno odletelo prodomu. Ko je ta žegnani grešnik opazil, da hoče uiti toli zaželeni plen, ni imel časa, čez most, ki je tam prav blizu, temveč je skočil naravnost čez vodo in bi bil dekletu morda hotel, ako bi ga ne bili zadržali otroci, ki bili onkraj vode in mu potemtakem zmeštrano. Bož, Rabuza, za to tudi trpel po Kristusovem izgledu? Ali ti je to Kristus ukazal? Vzemi si izglez iz svojega vzornega predstnika g. dekana in miloljubnega šmartinskega kaplana, to sta duhovnika po božji volji! V čast jima! Na Petrovo je vodil v Pleševcu procesijo in ko je nosil monštranco, je tako pač oddaljene ljudi, ki se zaradi hude vročine niso mogli udeležiti spreveda, da so se vsi ntem pohujševali. Stariši si ne upajo več poljati svojih otrok v šolo zavoljo njega. Z iskami se kar javno sprejaha po parku in lji si že ne šepetajo o tem več, ampak glasno sojajo njegove „čiste“ prijateljice in njega. N gova soba je bolj podobna razbojniškemu gdu kakor pa stanovanju Kristusovega namnika. Na steni visi puška, na mizi revolverji pol metra dolgi nož. Ali „njegova“ dekleta teh reči prav nič ne boje ter ostajajo po ure v kaplaniji, baje ž njim roženkranc molja Rabuza, zakaj si pred kratkem spustil iz vse dečke in manjše deklice, le te bolj rastle si tam pridržal? In tiste so čez dolčasa prišle vse objokane od tebe iz šole v Za enake namene si je tu ustanovil tudi „liško bralno društvo“ in kar se tam počelo to vpije že do nebes. Prej je bil tukaj mir Nemci in Slovenci, ali odkar si ti, Rabuza, nam prišel, je tu kakor v pekl. Najbolj so še pokazali svoje mnenje tisti neustrašeni žaki pri shodu v Pasji vasi pri Boltu; tam lahko spoznal, da se Rabuzkov tudi drug kmalu otresemo. Ne delaj nasprotstva med nimi ljudmi, namesto s politiko pečaj se s svojim brevirjem in roženkrancem, v cerkvi prostor za tebe, zato in za nič drugega si žegnan, razumeš, fantič? Hočemo biti in t ostanemo zvesti kristijani, ali k tvojim pri